

abrenunciare precepit et xp̄m dei si
lum et nōmen xp̄ianitatis p̄pōtū
confiteri fecit et sic ip̄m in sui et filij
gratiā recipiuit et ad iudiciū in
vulte venie itez sibi appāens chy-
rographū quod diabolo dederat
sibi reddidit et sup pect' vt iā nō se
dyaboli seruū timeret sed p̄ virgī-
nem se libez factū gauderet. Quo
theophilus recepto ingēti gaudio
vehemēter exultans coram episco-
po omniqz populo quid acciderit
retulit et cunctis admirantib' et vir-
ginē gloriōsā laudantib' ip̄e post
triduū in pace quieuit. Quidam
vir et uxor sua vnicā filiam haben-
tes eā cuidā iuueni pulcerrimo nu-
ptui tradiderūt. Ob amorem autē
filie genez secū in domo tenebant.
Mater aut puelle iuuenez amore si-
lie sue taz diligenter colebat vt nō
maior esset amor puelle ad pueruz
q̄ socrus ad genez. Inter hec ma-
liciosi dicere ceperūt q̄ hoc nō filie
causa faceret sed vt eidem pro filia
sese ingereret. Cū igit̄ mulieris ani-
mū tanta falsitas occulisset timens
ne in vulgi fabulaz verteret. duos
rusticos alloquit̄ etiū occulte gene-
rum strāgulare velint cuilibet vigi-
ti solidos polliceſ. Quadam ergo
die eos in cellario recludēs maritū
suū et industria ire oculuit et filiam
alio transmisit. Tūc adolescens ius
su dñe sue cellariū vt vinū afferret
ingredīt et mox a latronib' strāgu-
lat. Mox socrus ip̄m in lectū filie re-
tulit. et quasi dormiente vestib' cir-
cūterit. Redeuntib' ergo marito et
filia et ad mensaz politis iubet ma-

ter filie vt marituz debeat excitare
et ad mensam vocare. Quē cum de
functū repperisset et hoc concita nū
ciasset. tota familia in lamentū ver-
titur. et illa mulier homicida quaſi
dolens cū ceteris lamentat. Tandē
mulier de perpetrato scelere valde
ingemuit. et sacerdoti omnia p̄ ori-
dinem confessa fuit. Post aliquot
tempus inter mulierem et sacerdo-
tem litigium oritur et a sacerdote
sibi generi homicidium irrogatur.
Quod cuz ad parentū iuuenis no-
titiam deuenisset. adducitur ad iu-
dicem vt ab eo ignibus concremā-
da damnatur. Finem ergo suū im-
minere considerans. ad beataz vir-
ginem se conuertit et eius intrans
ecclesiam in orationem cū lacrimis
se prostrauit. Post modicum exire
cōpellit et in magnū pietam ignē
omnes ibidē stare illesam et incolu-
mez ɔtuent. At parētes pueri ignē
puū esse putantes ad sarmenta cō-
currat et in ignem p̄hiciunt. Vidēn-
tes at q̄ nec hic in aliquo lederetur
lanceis et hastib' eā impugnare ce-
perūt. Tūc iudex qui aderat vehe-
menter obstupuit et eos ab ip̄i' im-
pugnatione opescuit. Eaz aut dili-
genter considerans nullū in ea signū
incendiū p̄ter sola vulnera lācearū
inuenit. Cū aut parentes eius do-
mū eam reduxisserent et eam fomen-
tis et blandic̄js recrearent. nolens
deus eā vteri humana suspitione
sedari post triduū in laude h̄ginis
p̄seuerante ex hac vita vocauit.

De sancto Adriano martire.

ee6

Adrianus a maximiano imperatore martiriū passus ē. Cū enī predicit' maximian' in nicomedia vrbe ydolis imolarz iussu ei' cūctos xpianos pquirētes alij timore pene. alij amore pmisse pecunie. Vicini vicinos p̄tinqui domesticos ad suppliciū ptrahebant. Inter quos. xxiiij. a p̄quirentibus comprehensi an regem adducti sunt. Quib' rex Nō audistis qualis pena aduersus xpianos polita sit. vt qui edicta nra. st̄epserūt. impuniti euadere nō valeat? Cui illi dixerūt Audiuim' et stulticie tue iussionem irrisim' Tūc rex iratus neruis crudis eos cedi iussit. et lapidib' ora eoz stundi mādauit. ac annotata vniuersiusq; confessioe. ferro victos in carcere recludi fecit. Quoꝝ ostātiā adrian' p̄tor officij militaris cōsiderās dixit eis. Adiuro vos p deum vrm. vt n̄ dicatis q̄ est remunēratio quā expectatis p ista tormenta Ad hoc sancti dixerūt. Ocul' non vidit. nec auris audiuit. nec in cor hois ascender. ut que prepauit de' diligētib' se Tūc adrian' in mediu p̄siliens ait. Annotate me cū istis. qz et ego xpian' sū. Qd cū imperator audisset nolentē sacrificiaē vincitu ferro in carcere posuit. Natalia vero vxor ei' audies virū suū icareratū. scidit vestimenta flens pluri mū et eiulans Sed cū didicisset ꝑpter fidē xpī in carcere missus fuisset gaudio repleta ad carcerē currit. et vicla viri sui q̄ alioꝝ osculari cepit Erat enī xpiana ꝑpter psecutionē se non publicauerat Et

dixit ad virū suū Beat' es dñe mi adriane qz inuenisti diuicias quas tibi nō dimiserūt pentes tu⁹ Quib' egent hñ q̄ multa possidet qn̄ non erit venandi tps nec mutuo accipiendo. dū null' aliū de pena libeabit nec p̄ filiū nec m̄ filiaz nec seruus dñm nec diuicie possessore Cumq; cū admonuissz vt oēm terrenā gloriam obteneret et amicos et p̄ntes sp̄neret et sp̄ ad celestia cor haberet. dixit ad eam adrian' Iude soror mea tpe passionis nre te accersiaz vt videas finē nrm Licq; viz̄ suu alij sanctis recomendās vt cū sc̄z confortarēt rediit in domū suā Post modū audies adrian' diē suc passionis adesse dāl munera custodib' et sanctos q̄ secū crāt in fideiussores domū abh̄t vocāe nataliā sic iura mēto pmiserat vt eoz passionib' p̄ns eset Quidā aut̄ cū vidēs p̄currit et nūciauit natalie dices Ab solut' est adrian' et ecce venit Et illa audiens nō credebat dicens Et q̄s potuit cū absoluere a vinculis? Non n̄ ɔtingat vt soluat a vinculis et separat a sanctis. Dū hec loqueret venit puer domestic' dices. En dñs me' dimissus est Illa autē putans q̄ martiriū refugisset amarissime flebat. Et cū vidisset cū surgens velociter ostiū dom' corā eo clausit et dixit. Longe a me efficiāt qui a deo corruuit Non mihi cōtingat loqui ori illius per quod dñm suū abnegauit Et cōuersa ad eum dixit O tu miser sine deo quis te cogit apprehendere qd nō potuisti p̄ficere! Quis te supauit a sanctis

aut quis te sedurit ut recederes a
duetu pacis? Dic mihi cur fugisti an
teque pugna fieret. anteque repugnat
te videres? Quoniam vulnerat es nec
dum emissa sagitta et ego mirabar si
ex gente sine domo et de genere ipius
aliquis offerret deo. Hoc euimus infelici et
misere quod facias quod iuncta sum huic
ex genere impio? Non est excessum
in unius hore spaciū ut vocarer ux
or martiris hoc ut diceret uxor trans
gressoris. Ad modicum quod exulta
tio mea fuit et ecce per secula oppro
briū meū erit. Hec autem beatus adria
nus audiens vehementer gaudebat.
admirans de semia iuueni pulcerri
ma et nobili et annos xiiii. menses nup
ta quoniam talia loqui posset. Unde et
ex hoc ad martiriū ardētior effectus
verba ei libetissime audiebat. Hoc cū
eā nimis affligi videtur. dixit ei Apo
stoli dñia natalia. Non enim ut putas
martiriū fugi. hoc te ut permisi uocare
veni. Que non credes ait. Nide quoniam
me seducit transgressor. quoniam menti
tur alter iudas. fuge me miser. iam
meipam inficias ut sacieris. Et dum
moraret ad apientium dixit ei. Perse
citur nam uadaz et ultra non videbis
me et post hoc lugebis quod me annos ex
iustitia non videris. Fideiussores dedi
sandos martires et i ministri me quoniam
reutes non inuenient. sustinebunt sancti
tormenta sua simul et mea. Hec au
diens natalia aperuit. et sibi inuicem
pistrati ad carcere simul abierunt
ubi Natalia per viij. dies scōpū vulne
ra cum lintheis pectoris exfgebat. sta
tuta autem die impator eos praetari ius
sit. Qui resoluti penis ita quod abulae

nō poterat velut aīalia portabant
Adrianus vero retrouintis manib
sequebantur. Deinde adrianus portas
sibi ecclēsī cesari prætatur. Natalia
vero adiungens se ei dicebat. Ni
de domine ne forte trepides cum tormenta
videbis. Modicum quidem nūc pa
teris hoc ostinuo cum angelis exultabis
Adrianus ergo sacrificare nolens gra
uissime celsus est. Turrem quo natalia
ad sanctos qui erant in carcere ait. Ec
ce dominus meus inchoauit martirium
Cum autem rex ne deos blasphemaret
moneret ille ait. Si ego ita torquor.
quod eos qui non sunt dei blasphemem
qualiter ipse torqueris qui deum ve
rum blasphemas? Tui rex. Hec ubi
te illi seductores docuerunt. Ad quoniam
adrianus. Quare seductores eos di
cis qui sunt doctores vite eternae? Cur
rens natalia hec rūsa viri sui alijs
cum gaudio referebat. Tunc rex anno xiiii.
validissimis viris fecit eum grauissi
me cedi. Omnes autem penas et interrogations
et rūsiones natalia alijs
qui erant in carcere ostinuo referebat. In
tantum autem celsus est ut ei viscera ef
fuderentur. Tunc ferro vindicta cum alijs
in carcere recluditur. Erat autem adrianus
iuuenis delicatus valde et decorus. Is
anno xiiii. Natalia vero virum suum supi
num iacentem et totum laceratum conser
veras. mittens manum sub vertice
ei dicebat. Tu es domine meus quoniam di
gnus es. et numero scōpū. tu es
et lumina mea ut patiaris per eo qui
pro te passus es. Propter te dulcis me
ut videas gloriam eius. Audiens autem
impator pro multe matrone scis in
carcere misstraret. Precepit ne ylterius

e e A

ad eos ingredi pmitant. Qd au-
diens natalia seipaz tonsurauit et
habitū virilē assumēs sāctis in car.
cere mīstrabat aliasqz ad hoc indu-
xit. Rogauitqz virū ei? vt cū eſſz in
gloria hāc pcez p se deo faceret vt
se intactā custodiēs ab B seculo citi-
us euocaret. Audīes rex q matrōe
fecisset iussit incedē afferri vt ḡfrac-
tis sup eū crurib' sācti martires in-
terrēt. Timēs āt natalia ne vir ei?
ex alioz penis ternerēt rogauit mi-
nistros vt ab eo inciperēt abſcis
pedib' cruribusqz ḡfractis petīt cū
natalia vt manū sibi abſcidī pmit-
teret vt alijs q plura passi fuerunt
opar eſſz. Quo facto spm reddidit
ceteriqz vltro pedes tendentes ad
dñm migrauerūt. Rex āt eoz cor-
pa cremari mādauit. Natalia ho-
manū adriani in ſinu ſuo abſcōdit
Cū aut̄ corpora ſcōz in ignē pcipita-
ren̄ voluit natalia ſe cū eis in ignē
pcipitaē. H̄ ſubito vehemētissim⁹ im-
ber prupit q ignē extiguēs. corpora
ſcōz illeſa buauit. Epiani ho ſilio
inito eoz corpora oſtātinopolī trāſ-
ferri fecerunt. quousqz pace ecclēſie
reddita domū remeates cū hono-
re referrent. Huius āt ſūt circa ānos
dñi. clxxx. Natalia ho domi rema-
nēs manū ſācti adriani ſibi retinuit
quā in ſolaciū vite ſue ad caput le-
ctuli ſp tenebat. Post h̄ āt tribun⁹
vidēs nataliā tā pulchrā. tā dīuitē
tā nobilē de volūtate ipatoris ho-
nestas mfonas ad eā misit vt in ſu-
um ſiugiu ſentiret. Quib' illa rñ-
dit. Quis m̄ pſtare poterat vt ſiun-
geret tali viro? Sz peto vt triū di-

erū m̄ denē inducie vt valeaz me p-
pare. Hec āt dicebat vt inde fugē
poſſet. Cū āt dñm exoraret vt ſe ſ/
uaret intactaz ſubito obdormiuit.
Et ecce vn⁹ martiz ſibi appariuit q
eā dulcē ſolās vt ad locū in quo
ſūt corpa martiz veniat impauit.
Euigilans igif et manū adriani ſo-
lā accipiēs cū multis xpianis nauī
oſcēdit. qd tribun⁹ audīes cū mul-
tis militib' eā ſecut⁹ ē. Erurgēs āt
vent⁹ ḡtrari⁹ multis eoz ſubmers
redire opulit. Media āt nocte dyab-
ol⁹ in ſpē fātastica his q erant cū
natalia appariuit et qī voce nauīdei
eis ait. Un̄ venitis et q pgitis. Et
illi. Ex nicodēmia venim⁹ et oſtā-
nopoli pgim⁹. Quib' ille ait. Erra-
tis ad ſinistrā pgite vt recti⁹ nauī-
get. Hoc āt dicebat vt eos in pela-
g⁹ mittēt et pirēt. Cū āt vela muta-
rēt. ſubito adrian⁹ i nauicula ſeoēs
eisdeꝝ appariuit et eos nauigare ſic
þus ceperāt āmonuit aſſerēs mali-
gnū ſpni fuſſe q ſibi locut⁹ fuerat.
ponensqz ſe aī eos pcedebat illos
et viā eis oſtēdebat. Natalia vero
adrian⁹ pcedē videns imenso gau-
dio repleta eſt. Hicqz aīqz illuccē-
ret dies oſtātinopolī aduenerunt.
Cū āt natalia in domuz vbi erant
corpa martiz introiſſet et manum
adriani ad corp⁹ poſuiffet et p' ora-
tionē dormiſſet. Adrian⁹ eīdē ap-
paruit q ſalutās eā vt in efnaz pa-
ce ſecū veniret pcepit. Que cū euigi-
laſſet et ſomnū aſtātib' retulifz va-
lefaciēs omib' emiſit ſpni. Fideles
aut̄ corp⁹ ei? accipientes iuxta cor-
pora martirum poſuerunt.